

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_05]

Hei og velkommen til Paragrafprat.

Dette er en podkast i regi av Universitetet i Stavanger.

Vi diskuterer fag, karriere eller studieliv med både de som studerer og de som jobber med juss.

Mitt navn er Anne Gabrielsen, og jeg går sisteåret her på masteren i Stavanger.

Og i dag har vi med oss to stykker fra advokatfirmaet Skretting.

Vi har med oss Arnhild Skretting, som er her for å gi oss et innblikk i livet som bistandsadvokat.

Og Hanna Pedersen Hilde, her for å fortelle om livet som advokatfullmektig i Skretting.

Dette er en episode for deg som vil vite mer om å være bistandsadvokat, deg som vil vite mer om å være advokatfullmektig, og det å jobbe i advokatfirmaet Skretting.

Vi kan starte med Hanna.

Du jobber som advokatfullmektig i advokatfirmaet Skretting.

Det er relevant for mange studenter å få et innblikk i det å være advokatfullmektig, for det er kanskje første steg for mange i arbeidslivet etter endt studie.

Vi kan starte med bakgrunnen din.

Du gikk master i Bergen.

Gikk du rett fra studiet til jobb i skretting eller gjorde du noe før?

[SPEAKER_06]

Jeg begynte å jobbe som rådgiver i kriminalomsorgen.

I straffegjennomføringsseksjonen der.

Der jobbet jeg i fire måneder.

Og så gikk du over til skretting?

Jeg var i et vikariat så det var naturlig.

[SPEAKER_05]

Naturlig overgang, ja.

Tenkte du på hvilke fag du syntes var spennende når du skulle velge jobb?

Var det veiledende for deg?

[SPEAKER_06]

Hvis du ser på hvilke fag jeg valgte, nei.

Da valgte jeg gjerne mer med hodet.

Ut ifra hva man kanskje hørte fra andre var viktig å ha og kanskje kunne hjelpe.

Men da jeg begynte hos Skretting, så var det jo mer på grunn av hva jeg syntes var kjekt, og hva jeg tenkte ... Kunne jeg gi meg noe tilbake, da?

Ikke bare en jobb, men noe mer.

[SPEAKER_05]

Ja, ikke sant.

Så du valgte litt med interesse òg, da?

Skjønner.

Så kan vi gå videre og snakke om jobben i Skretting.

Hvor lenge har du jobba i Skretting nå?
Siden januar.
Hvordan er det å jobbe i Skretting?
Hvilke rettsområder jobber du med?

[SPEAKER_06]
Jeg har vært mest borti barnerett og barnefordeling til nå.
Men det er jo en del barnevern og strafferett og litt sånn alt som kommer,
egentlig.

[SPEAKER_05]
Hvilke oppgaver har du i skretting?

[SPEAKER_06]
Alt mulig.
Alt fra å hjelpe med de enkleste ting for advokatene, til å ha egne saker.
Så ja.
Alt man kan se for seg, egentlig.

[SPEAKER_05]
Mye variert.
Hvordan ser en vanlig dag ut for deg?
Er det vanskelig å si en vanlig dag?

[SPEAKER_06]
Det er vanskelig å si en vanlig dag.
Det kommer an på trykket på kontoret.
På om noen skal i retten.
Om hvem som trenger hva.
Noen dager går til å hjelpe andre hele veien.
Så kan man jobbe med sitt eget.

[SPEAKER_05]
Så du er litt assistent òg til andre?
Det blir jo egentlig litt som assistent.
Men det er greit å få en myk overgang.
At du ser hva andre driver med.
Hva synes du er mest spennende å jobbe med?

[SPEAKER_06]
Jeg syns jo alt er spennende akkurat nå.
Jeg føler at jeg er ennå i en veldig læringsfase og prøver å bli kjent med det
kontoret jeg har.
Så jeg har vært mest borte i disse barnefordelingssakene til nå.
Og det syns jeg er spennende.
Veldig spennende å gå i retten med veldig skummelt og.
Ja.
Hvordan er det å jobbe med barn, da?
Være borti liksom det?
Jeg jobber ikke direkte med barn, men det er barn som blir påvirkta.
Så det er alltid et hensyn man må ta.
Og det er jo vanskelig, for barnets beste er jo styrende.
Så man må ta vare på sin klient, altså foreldrene, på best mulig måte.

Men så er det òg barn oppi det som skal ivaretas.
Inni alt.

[SPEAKER_05]

Ja.

Så kan vi gå videre og snakke litt om den overgangen fra studentlivet til jobblivet.

For det er jo ikke så mye man får vite om hvordan det er å jobbe når man er student.

Så hvordan var på en måte overgangen fra det å være student til å jobbe i det praktiske?

Hva har liksom overraska deg, og hva har du forventet, på en måte?

[SPEAKER_06]

Jeg syns jo nesten det var en større overgang å gå fra den forrige jobben min til den jeg har nå.

Så i starten da jeg begynte å jobbe, så var det egentlig nytt og spennende.

Og det var stas med jobb.

Og så kommer jeg til skretting, og så var det bare et helt nytt nivå av tempo og

...

Mye arbeid og nye oppgaver.

Og ting må skje fort.

Så det var kanskje den største overgangen.

[SPEAKER_05]

Ja, så veldig ulikt å jobbe forskjellige steder, på en måte.

Det syns jeg.

Hvilke kunnskaper og ferdigheter har du fått brukt på det fra studieløpet i arbeidslivet?

[SPEAKER_06]

Det er selvfølgelig den materielle jussen og hvordan man tenker.

Det er jo kanskje det åpenbare.

Og så får man jo bruk for det at jusstudier ... Det er jo krevende.

Det krever jo ganske mye, og man må jobbe jevnt.

Og det får man nok igjen for at man har gjort på studiet når man kom ut i arbeidslivet, at man er vant til tempoet.

[SPEAKER_05]

Så det er tempo og arbeidsmengden du tar med deg?

Det å være litt kjent med rett kilde og sånn, er nok ... Er det noe du føler du ikke lærte på studiet som hadde vært nyttig å ha fokus på?

[SPEAKER_06]

Vi har jo veldig mye klientkontakt og det menneskelige aspektet.

Det forsvinner jo litt når man skal lære det materiellet, som er forståelig.

Det er mye som skal inn på kort tid.

Men det er jo en omveltning, og man skal jo bli god på det òg.

Så det overrasker meg litt at man ... Man burde gjerne hatt litt mer av hvordan man skal håndtere ulike situasjoner.

[SPEAKER_05]

Ja.

Har du noen tips til studenter som snart skal ut i arbeidslivet?
Hva er du forberedt på?
Hva er annerledes fra å være student?

[SPEAKER_06]

Jeg syns det er veldig annerledes fra å være student.
Det er jo kanskje litt rart å si nå, men at ...
Alt er ikke så seriøst hele veien.
Det går an å ha det kjekt på jobb òg.
Selv om man jobber med seriøse ting.
Og det er alvorlig, men det er viktig å ta seg tid til å tenke på at det er kjekt òg.
Å nyte eller sette pris på at man får lov til å gjøre en jobb som man liker.

[SPEAKER_05]

At man må huske at det er kjekt òg.
Det skal være kjekt.
Du jobber ikke med å være bistandsadvokat ennå.
Men har du noen oppgaver i forbindelse med at firmaet påtar seg bistandsoppdrag?

[SPEAKER_06]

Det er jo litt det jeg snakket om, hva som er mine oppgaver på kontoret.
Hvis Arnhild er bistandsadvokat og skal gjøre noe der, så er jeg alltid med på det som skjer inne på kontoret.
Alt fra å gjøre rettsskillesøk, sette sammen dokumenter, ta imot ting og bidra i den prosessen, da.

[SPEAKER_05]

Så du har fått en litt myk overgang inn i arbeidslivet?
Ja, jeg har absolutt lært det òg.
Da kan vi gå videre til å snakke litt med Arnhild Skretting, som er advokat, partner og grunnlegger av advokatfirmaet Skretting.
Du kan sikkert fortelle om mye forskjellig, så vi har begrensa det til å fokusere på oppgaven din som bistandsadvokat.
Men først kan du få si litt mer om hvilke andre rettsområder dere jobber med, og hva slags rolle du har i firmaet.

[SPEAKER_01]

Det er som Hanna sier, hun har jobbet mye med barne- og familieretten.
Det er jo en av våre store søyler i vårt kontor at vi jobber mye med barne- og familierett.
Vi jobber med også barnevernsrett, og så jobber vi mye med straff.
Og i strafferetten så har vi forskjellige roller.
Vi har både roller som bistandsadvokater og forsvarere.
Og så jobber vi i tillegg litt med arverett, kontraktsrett og arbeidsrett.
Så vi har litt sånn forskjellige ting, men du har disse store hovedsøylene.
Og de store hovedsøylene er jo også bygd opp rundt dette med alt som har med menneskerettigheter å gjøre.
For det er på en måte den hovedpilaren i vår firma.
Det er dette med menneskerettigheter.
Så alt vi jobber med av de store sakene, der prøver vi å sette det inn i et menneskerettslig perspektiv.
Sånn at det har vært viktig for oss, og det har vært viktig for oss alltid.

For da går jeg over litt på hvem jeg er og firmaet mitt, så ...
Jeg var så heldig å få være i en periode fullmektig hos en av de beste advokatene som har vært, og også har vært i Rogaland, advokat Håkon Helle. Og vi drev et firma som heter Helles advokatpraksis, fram til han gikk bort og døde.

Etablerte jeg advokatfirmaet Skretting i 2007.

Men vi videreførte dette som hadde vært filosofien i forhold til både dette med menneskerettigheter, men også dette med at det er alltid den lille mann mot makten.

Det er vår hovedfilosofi.

Så da har jeg bygd opp dette firmaet.

Det er ikke et stort firma.

Vi er fem stykker.

Der vi er tre advokater og to advokatfullmektige.

Og så har vi et hovedkontor i Stavanger, og så har vi etablert et avdelingskontor i Hønefoss.

Sånn at vi òg holder på en del på Østlandet.

Vi tar på saker over hele landet, men det er på en måte Rogaland og Østlandet som nå er hovedområdene, selv om en av mine kolleger skal til Alta i morgen.

Ikke sant.

Nei, ja, på mandag.

Så vi er blitt litt spesialisert, og dermed reiser vi litt rundt.

[SPEAKER_05]

Ja.

Så kan vi starte å snakke litt generelt om rollen som bistandsadvokat, før vi går litt nærmere inn på de ulike stegene i en sak.

Hvor lang erfaring er det du har som bistandsadvokat?

[SPEAKER_01]

Ja, det er siden 2001.

Jeg fikk min første advokatformidlerjobb i januar-februar 2001.

Da kom jeg rett fra studiet, og da ble jeg kasta inn i den store nazisaken som var i Stavanger.

Og det var liksom ... Jeg var helt nyutdanna og kom vært hevende inn i dette.

Var flere uker og hadde masse hotshot-forsvarere fra Oslo på andre sida.

... om dette å ha den rollen for å ivareta fornærmede i dette.

Så det var sånn jeg ble introdusert til den type oppdrag.

Og da betyr det jo at jeg fikk en helt ekstrem læringskurve.

Helt ekstrem læringskurve.

Og fikk se på både godt og vondt, hva vi måtte gjøre noe med, og hvor vi måtte få endra.

I de konkrete sakene, men også prøve å jobbe litt politisk inn mot å få endringer for å styrke fornærmede sin stilling i straffeprosessen.

Der hadde vi en helt strålende gammel sorenskriver, Låke, som var en drøm å ha med å gjøre.

Og tenkte nye tanker.

Dette med å få oppnevnt sakkyndig for å foreta vurderinger av skadevirkninger.

Dette hvordan man skulle ivareta fornærmede inne i prosessen.

Det var sånn jeg ble introdusert til bistandsadvokats rolle.

[SPEAKER_05]

Det står så fint i straffeprosessloven at en bistandsadvokat skal ivareta

fornærmedes og etterlattes interesser i forbindelse med etterforskning og hovedforhandling i saken.

Hva går det ut på?

Hvilke oppgaver har man som bistandsadvokat?

[SPEAKER_01]

Det er vanskelig å fatte det i korthet.

Først er det spørsmål om du vil anmelde eller ikke.

I de alvorlige sakene der de har ubetinget rett på bistandsadvokat, enten det er voldtekt, overgrep eller mishandling i relasjoner, så er det klart at ...

Det å gå gjennom en sånn prosess der vi vet, og det leser dere sikkert som studenter hele veien i avisene, og det leser jo Avforskning, og der man ser på hvor lite sannsynligheter er for at det som du anmelder, skal ende med en domfellelse, og det at du da må sitte med de fornærmede og snakke med dem om hvilke belastninger dette er, og gå gjennom alle disse prosessene, og så kanskje sitte igjen etter alt det du har gått gjennom, med en henleggelse.

Og hva det vil gjøre med dem i tillegg til de traumene de bærer med seg på vårt kontor.

Det er den første drøftelsen.

Vil du anmelde eller vil du ikke?

Og forklare hva de da må være forberedt på.

Når det har skjedd, at man har konkludert med at ja, det vil vi ... Da ble neste spørsmål om de vil ha bistand til anmeldelse.

Da kan vi som bistandsadvokater være med og sette opp en anmeldelse, eller være med og ringe til politiet og si at vi har en dame her som er blitt utsatt for voldtekt.

Eller hvis det er den type overgrep, så kan det være at det går via voldtektsmottaket.

At det går direkte derfra til politiet, og at man da kommer direkte inn på avhør.

Litt forskjellig i forhold til type saker om dette er ting som ligger litt tilbake i tid.

Eller om det er noe akutt som har skjedd akkurat for noen timer siden.

Så er det å bistå under etterforskning.

Vi vil også ofte bli kalt inn til f.eks.

voldtektsmottak og være til stede og støtte og bistå i den prosessen der òg, som er fryktelig.

At de først kanskje har vært voldtatt, og så skal de på all slags undersøkelser som òg oppleves ekstremt traumatiserende.

Og at man da er med dem der.

Tilbake til politiet.

Og så er det å være til stede under avhør.

Da er vår rolle å sitte stille.

Og bare sørge for at de prosessuelle rettighetene blir ivaretatt.

Og vi skal jo ikke si noe der.

Vi skal være der som en støtteperson.

Og bare passe på at prosessene blir overholdt på en korrekt måte.

Når det er ferdig, så kommer det inn i den tiden som er sånn ventetid.

Og da vil det være veldig avhengig av hvordan man prioriterer politiet i denne saken.

For det er òg en periode som er ganske belastende for de fornærma, hvis ikke ting ser ut som de blir prioritert.

For da går de og venter på - skal politiet gjøre noe?

Når skal de gjøre noe?

Mistenktene har vært inne til avhør.

Alle disse fryktelige spørsmålene som de går og bærer på, og de er redde og usikre.

Da er den perioden der.

Da er det òg sånn at hvis vi har tanker om etterforskningssteg som politiet bør gjøre, så bistår vi da de fornærmede og sender det over til politiet.

Og så er det jo sånn at når saken er ferdig etterforska, så er det jo opp til påtale å vurdere om det skal tas ut tiltale eller ikke.

Hvis det tas ut tiltale, så er jo det ofte for de fornærma.

Da er du kommet i en posisjon der det bare er sånn at skuldrene går ned, og verden blir på en måte inn i et nytt stadium fordi de føler seg hørt og sett og ivare tatt.

At det var sant, de tror på meg.

Og da kommer man inn i den rollen at man forbereder en sak.

Da er det tiltalebeslutning, hvilke beviser skal føres.

Så nærmer vi oss det som er med hovedbehandling, og da er det et nytt stadie.

For da er det sånn å sitte i en rettssal og møte overgriper eller voldtektsforbryter eller den som har mishandlet deg.

I årevis så skal du sitte der i salen med han eller hun.

Så betyr det at det er en ny prosess.

Da må vi forberede mentalt på det.

Hvordan skal de håndtere dette?

Hvordan skal vi gjøre det?

Skal vi be om å lukke dører?

Er det sånn du klarer å forklare deg hvis de er til stede?

Skal vi be om at retten lukkes?

Det skal det mye til.

Skal vi be om andre tiltak?

At sikta ... Ja, ja, han er blitt tiltalt.

Er det bedre for deg hvis han ...

Vi følger med med videoovervåking.

Eller hvordan skal vi gjøre det?

Det er alt dette som skjer i forkant av.

Og så kan det også være sånn ... Jeg har jo mange alvorlige overgrepssaker.

Og da er det også dette med i den prosessen, og kanskje i slutten av etterforskningen før ... Når påtale har besluttet at de skal ta det til retten, så vil det være ...

En vurdering av å få oppnevnt en sakkyndig for å vurdere potensielle skadevirkninger og om de har krav på menerstatning eller annen type erstatning. Så kommer hovedforhandlingen, og da er de fornærma.

Og det er jo en nyvinning som ... Ikke en nyvinning for dere, men det var en nyvinning for meg da jeg begynte.

For før var det tiltalte som forklarte seg først.

Men det var også en nyvinning med at det var fornærma som skulle forklare seg først.

Sånn at hun ... Det er ofte hun.

Det finnes jo også overgrep mot menn eller voldtekter mot menn.

Så jeg beklager at jeg bruker hun, men det er ofte fordi det er hovedregelen, det.

Men da får de forklare seg først, for da er de ferdige.

Og de kan få lov å gå da.

Mange vil også følge, men da er det iallfall gjort sånn at den delen som de har

gruet seg så fryktelig til.

Og så er saken, når den er ferdig, så kommer neste stadie, det er å vente på dom.

Og heldigvis så tar det ikke så lang tid.

Da ... Og så får man dom.

Og så er det sånn at ...

Ofte av disse sakene med så høy strafferamme, og derså er det en ankeomgang.

Så er det på'n igjen.

[SPEAKER_05]

Så du merker at det er veldig belastende?

[SPEAKER_01]

Ekstremt belastende.

Og straffeprosessen er for de fornærmede ekstremt belastende.

[SPEAKER_05]

En sak kan jo ende med at den blir henlagt.

Hvordan oppleves det?

Opplever du at mange føler at de ikke blir trodd eller tatt på alvor?

Selv om de kanskje ikke forstår helt jussen med det, og at det er en bevisside?

[SPEAKER_01]

Ja.

Og da er det på en måte ... Vårt straffesystem fungerer så bra når alt er på plass og etterforskning blir gjort og det blir tatt ut tiltale, og de får dom og de får oppreisning, og de føler seg sett og hørt.

Men de sakene som er hovedsvekten av sakene, der det blir henlagt.

Jeg har vært i debatter for dette for mange år siden da man diskuterte dette med hvordan kan jeg som mor, hvis det var mine døtre, anbefale mine barn eller døtre å gå gjennom en sånn belastende prosess når en vet at stor sannsynlighet for at dette blir henlagt på den andre sida.

Og alt det de har vært utsatt for.

I tillegg til denne voldtekten eller sånn.

Så skal de i tillegg måtte gå gjennom det og føle at de ikke blir hørt og sett.

Men sånn er straffesystemet, fordi ingen uskyldige skal dømmes.

Rettssystemet er jo sånn, men for meg som bistandsadvokat føler jeg at det er enda sterkere vern av den type saker enn det er i forhold til andre.

[SPEAKER_05]

mm.

Men hvordan håndterer du det, hvordan forklarer du det til noen?

Det er ikke det at de ikke blir trodd, egentlig.

Det handler mer om bevissiden.

At det er veldig vanskelig å bevise.

F.eks.

voldtekt.

Og gjør du dem innforstått med at det er stor sannsynlighet for at det blir henlagt?

[SPEAKER_01]

Det er første møtet mitt med dem.

Så forteller jeg det.

Det høres så fælt ut å si at du må være klar når du skal gjennom dette rettssystemet, som du må være forberedt på at det blir henlagt. Men det må du vite hvis vi gjør dette. Vi skal gjøre det som vi kan for å støtte deg gjennom denne prosessen. Og så fins det jo en klageangang. Når man har fått en henleggelse, så kan man klage til statsadvokatene. Ofte så kan det ende med omgjøring, og så tilbake til politiet. At det må gjøres mer etterforskningsgrep. Og så kan det eventuelt da endres. Men det er ikke det som er hovedregelen. Er det henlagt, så er det henlagt.

[SPEAKER_05]

Vi kan snakke litt om din personlige motivasjon og ulike utfordringer vi har møtt på som bistandsadvokat. Hvorfor ønsker du å jobbe som bistandsadvokat, og hva motiverer deg til det?

[SPEAKER_01]

Ja, sei det. Det høres jo helt sprøtt ut, men det er sikkert snakk om som studenter òg. Noen av dere går på jusstudiet fordi dere skal bli veldig vellykka og rike mennesker og jobbe i de store forretnings- og advokatfirmaene som er her og holder foredrag for dere. Og så har du noen andre sånne bakgårdskatter som ønsker å ta jussen pga. sin ... Altså at du ønsker ... Du tror kanskje at kanskje kan jeg være med og gjøre noe godt for noen. Og så høres det kanskje pompøst ut, men det for meg er mening. Det er som Hanna også sier, det er å ha mening med å gå på jobb. Når jeg går hjem om kvelden og jeg vet at jeg har klart å sørge for rettferdighet for ei ung jente som har vært misbrukt hele livet ... Og hun blir plastra, og det har kommet en fantastisk dom, og hun får erstatning og oppreisning, og livet hennes ... At vi kan gjøre noe godt for dem. Det gir meg mye motivasjon.

[SPEAKER_05]

Og så møter du sikkert mange utfordringer òg, som bistandsadvokat. Hvilke utfordringer har du møtt på?

[SPEAKER_01]

Ja, utfordringene er jo litt i forhold til hvem ... Utfordringene som bistandsadvokat er jo hvilken rolle skal vi ha? For vi er jo heft for Forsvaret. Og straffeprosessen er jo bygget sånn, det er jo tiltalte og påtale. Vi har en støttefunksjon for å ivareta fornærmede i straffprosessen. Men for mange oppleves vi, spesielt fra forsvarssiden, som en dobbel aktør. Forskjellen på aktør og oss ... Aktør kan jo være mye mer ... De er objektive. De skal fremføre bevisene som taler for det, og bevisene som taler mot. Mens vi kan være mye mer hjertestyrt i argumentasjonen. Og på en måte prøve å framføre ... Se fornærma i dette. Og prøve å formidle hvordan har det vært for henne? Disse momentene som man skal gå gjennom. Så vi kan gjøre mye mer.

Jeg må ikke tillate eller det som ... som aktoratet kan gjøre.
Og der vet jeg at av og til så ... I Gulatinget, den ene gangen jeg var
bistandsadvokat, så lurte jeg på hva slags bistandsadvokat du er.
Sant vel?
For det kan jo bli ... Ja, det at du må holde den der balansen.

[SPEAKER_05]

Ja.
Har du observert noe som du føler ikke fungerer, eller har rom for forbedring,
når du har vært i rollen som bistandsadvokat?

[SPEAKER_01]

Ja, rollen som ... Det som må forbedres, er ikke at det er noe problem med
rollen som bistandsadvokat.
Det som må forbedres, er jo prioriteringene fra ...
I straffeprosessen.
Hvordan prioriteres sakene hos politiet.
For er de ferdig etterforska og går over i det løpet som er med
straffeprosessen, altså at domstolsapparatet overtar, så der syns jeg at de er
ekstremt flinke.
Men det er det der som ... At du har så stor andel av henleggelser.
Og det er ... Altså, det man må jobbe med, er jo ...
Etterforskningsstadiet, etterforskningsplaner.
Hvordan legges dette opp i forhold til utbrenthet?
Det å jobbe med denne type problematikk er ikke bare for ... Dette er ikke for
amatører.
Du må være så sterk også mentalt.
Å tåle å stå i dette.
Med å møte mennesker i sårne ...
Å få sårne fortellinger, dag inn og dag ut.
Hvis de da ikke blir prioritert, de får ikke ressursen de trenger, de blir kasta
att og fram og sårn.
Sør-Vest politidistrikt var kjempegode i en periode da de hadde skikkelige team
på dette.
Men så kommer overføringer inn.

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_05]

Har du noen gang avgjort at du ikke vil påta deg et bistandsadvokatoppdrag?
Det tror jeg ikke jeg har.
Så du tar de som kommer?

[SPEAKER_01]

Jeg vet ikke om jeg har tenkt på det, men det som jeg kan ha tenkt, er at ...
Det er litt forskjellig på vårt kontor, og det høres øg følt ut, for alle saker
skal behandles like respektfullt og sårn.
Men det er klart at jeg er jo blitt en gammel dame og har ganske stor erfaring.
Derfor er det sårn at jeg tar de tyngste sakene.
Og når det er lettere saker, så ... Hvis du spør om jeg sier nei, jeg sier ikke
nei, men da kan det godt være at en av mine fullmektige eller en av mine
kolleger tar dem.

Sånn at ... For det er begrensa for hva man har kapasitet til å ta.
Så da fordeler man litt, kjenner jeg det handler om.

[SPEAKER_05]

Og så kan vi gå vidare til å prate litt om møter med mennesker.
For det som står sentralt, er jo mennesket.
Og du møter gjerne mange mennesker som befinner seg i en sårbar og vanskelig situasjon.
Hvordan håndterer du det, og hvilke behov opplever du at de har?

[SPEAKER_01]

Det burde jo havne forskjellen på å være student og så komme inn i den praktiske verden.
Og det er dette med menneskebehandling.
Det var iallfall sånn da jeg gikk på jussen.
Da hadde vi absolutt ingen opplæring i det.
Om dere har mer av det nå, det vet ikke jeg.
Men det er klart at ...
Når du møter mennesker i krise, så igjen som det jeg snakka om tidligere ... Det er ikke fra amatører.
Du må tåle å stå i dette, og du må møte dem.
Jeg tenker at som mennesketype så bør du ha en sånn fundamental respekt for menneskeverdet.
Og en fundamental respekt for mennesket.
Og òg forskjellighet.
... at mennesker er så forskjellige.
Og så må du møte dem med empati og innlevelse.
Men så er det på samme tid når du møter mennesker som er i de dypeste kriser, og hele verden deres er helt kaotisk ...
Så er du nødt til å være tydelig.
Du må ha en plan.
Du må vise at du har kontroll.
Denne jussen kan jeg.
Jeg vet hvem vi skal gå gjennom.
Jeg har kontrollen.
Du kan slappe av.
Jeg skal gå med deg.
Jeg skal hjelpe deg gjennom dette.
Og så må du legge opp planene for dem.
Sånn at de på en måte ... Det nytter ikke.
For du kan godt si ja, du må være så emosjonell.
Ja, det må du.
Men du må også være så rasjonell og tydelig.
For at hvis folk er i krise, så må de ha forutsigbarhet.
Det må være planer.
De må forstå.
Det blir mest som at du er tilbake når du snakker om små unger.
Hva er det de trenger når de skal oppdras på en trygg og god måte?
Forutsigbarhet og stabilitet.
Det samme må du gi som advokat når du møter mennesker i den type krise, er min påstand.

[SPEAKER_05]

Er det noe du har vært overraska over, Hanna?
Å se det i praksis.
Hvor mye mennesker er påvirkta av det, og hvordan de skal håndteres.
For det er jo veldig vanskelig å lære på studiet.

[SPEAKER_06]

Ja, jeg føler jo ennå at jeg er i en lærefase der jeg på en måte må finne ut av hvor mye de faktisk trenger.
Det er vanskelig å vite.
Men så virker det jo som at alle trenger mye.
Uansett hvor barske menn det er som kommer inn, så trenger de at du svarer på meldingene, at du tar telefonen, og at du er der og viser at vi forstår deg.
Og ofte er det nok for at de føler seg ivaretatt.

[SPEAKER_05]

Ja, de trenger støtte.
Ja, de trenger støtte.
Og Arnhild, hvordan håndterer du emosjonelt krevende saker på et personlig nivå?
Er det vanskelig å legge fra seg jobben på jobben og ikke ta den med hjem?

[SPEAKER_01]

Ja, det er litt etter som saken.
Det er det enkle svaret på det.
Og så er det sånn, igjen, som er tilbake til dette med ...
I vårt land er det mange små advokatkontorer.
Det lærer mye om de store.
Men vårt land er bygd opp av mange små advokatkontorer.
Dette med å drive med debrifing ... Det å være bistandsadvokat, være helt alene i et kontor, det tror jeg ikke noe på.
Da må du alternativt ha en coach eller en terapeut.
For du er nødt til å debrife.
Og du er nødt til å rense dette ut av ditt eget system.
For det er noe som heter sekundærtraumatisering.
Som en ikke skal se vekk ifra i dette yrket.
For skal du være god, så kan du ikke ta inn alt som du hører.
Og det er ikke så enkelt.
Så vi er ... Jeg vil påstå at vi er ganske gode på det å snakke med hverandre om ...
Det er ikke bare denne type saker.
Det er når du er i barnesaker eller familierett eller barnevern der de har henta ungen på fødestuen, og mor er helt hysterisk og du skal opp der og være trygg advokat ... Du trenger noen å debrife med.
Så det å ha noen å snakke med ...
Når du går ut av politiavhøret sjøl.
Det er kjempeviktig.

[SPEAKER_05]

Merker du at du tenker mye på saker du har hatt i ettertid?
At de liksom dukker opp.

[SPEAKER_01]

De dukker ikke opp.
Men når jeg er i de ...

Har vi fått alzheimer nå?
Nei, vi har ikke fått alzheimer.
De unge hadde jo ikke hatt alzheimer.
Men når vi går inn i denne hjernetåken ...
Der du er kun i denne saken, og de spør deg om ting, og du svarer i hytte og vær.
Iallfall gjør jeg det.
For da er jeg kun fokusert på saken.
Og da er jeg der døgnet rundt til den sluttprosedyren er holdt.
Og så må jeg òg debrife med klientene.
Vi må snakke om hva vi har gått gjennom nå.
Hva kan vi forvente og sånn.
Og det er ikke bare klientene som trenger det.
Det trenger vi advokater til, og det høres helt sykt ut, men det er jo ikke maskiner.

[SPEAKER_05]

Og så er det jo sånn at både voksne og barn kan ha behov for bistandsadvokat.
Hvordan er det å være bistandsadvokat for et barn i forhold til en voksen?

[SPEAKER_01]

Da er det ikke så ofte jeg er for barn lenger.
Jeg har mye mer for barn før.
Nå er det ... Og det har noe med at igjen, dette med at mange av de alvorlige sakene de snakker ikke ungene om før de voksne.
Altså hvis de ble utsatt for seksuelle overgrep fra de var bitte små, så har ...
Og det vet vi jo vi så ...
Man må lese sånne dokumenter der man ser hvordan disse overgripende snakker med hverandre.
At de oppfordrer hverandre til å gjøre det som normalt ifra de er bitte små.
Sånn at ungene tror at dette er normalitet.
Da tar det ganske lang tid før ungene forstår når de er blitt eldre at dette var ikke lov.

[SPEAKER_05]

Du jobber også som forsvarer.
Er det vanskelig å bytte mellom en rolle der du skal bistå tiltalte, og en rolle der du skal bistå fornærma?

[SPEAKER_01]

Nei.
Det syns jeg nok ikke heller.
Men det er nok fordi jeg er ganske så selektiv.
Igjen vet jeg ikke hvordan det har vært lært opp på studiene, men jeg er ikke prostituert.
Jeg er advokat.
Det betyr at jeg tar de sakene jeg vil.
Jeg står ikke på noen lister eller sånn.
Folk kommer til meg og spør om min bistand eller vårt kontor som bistand, og da er det opp til oss å si om vi ønsker å bistå eller ikke.
Og det betyr at det er visse typer saker jeg ikke vil forsvare.
Og da sier jeg at de får gå til noen andre.
Det er mange som er kjempegode på det.

Det er ikke vi.

Og vi mener sjøl at hvis ikke vi har tro for eller ...

Det igjen er feil i forhold til studien, for vi skal være så objektive.

Så objektive er ikke vi.

Det vi jobber mest med der, er jo de som kommer som følge av saker av ... For vi jobber så mye på barnevern og barnerett.

Og i barneretten så er det ofte at det kommer påstander om at far eller mor har mishandlet den andre parten.

Så blir det sak fra politiet om det, og da er vi ofte forsvarere.

Eller i barnevernssaker der et barn har gått på skolen i sak, mamma slo, så blir det en akuttplassering, og så blir mor politianmeldt, og så er vi forsvarere da.

Og de er ikke så emosjonelt belastende å forsvare.

Er du enig, Hanna?

Jeg er det.

Ja.

[SPEAKER_05]

Lærer man noe som bistandsadvokat som kan være nyttig i rollen som forsvarer, og motsatt, er det en fordel at du har erfaring fra begge sider.

[SPEAKER_01]

Det tror jeg.

Og så er det klart at du skal gjøre den beste jobben for den klienten du har.

Når du er forsvarer, kan du vite hva du ville gjort når du skal forberede min klient i en sak der jeg er forsvarer.

Hva ville jeg som bistandsadvokat ha tenkt å krysseksaminere deg med?

Og omvendt.

Så jeg vet på en måte hva som kommer i alle kanter.

[SPEAKER_05]

Og så til sist.

Det går egentlig til begge to.

Hva er viktig å være klar over for de som vil jobbe som bistandsadvokat?

Hvem passer inn i den rollen?

Og hvilke egenskaper må man ha?

[SPEAKER_06]

Du kan begynne å begynne ... Man må jo, som vi har nevnt, ha det menneskelige aspektet, da.

Det nytter ikke bare å ha hjernen din.

Du må kunne ha en medfølelse for mennesker og ha lyst til å legge ned den innsatsen det krever å bygge en relasjon.

For vi er tett oppi disse folkene hele veien.

Så de trenger å vite at de kan stole på oss.

Det er jo sykt spennende, den situasjonen jeg er i. Det er jo kjempekjekt å lære om.

Og så er det mye jobb, men jeg tror man får mye ut av det etter hvert.

Selv om det er mye overveldende, og mye som man river seg i håret av fordi jeg skjønner ingenting.

Men så kommer man seg ut av det likevel.

Og da har man lært masse.

[SPEAKER_05]

Arnhild, har du noen råd til de som tenker de kanskje vil jobbe som bistandsadvokat?

[SPEAKER_01]

Det er dette med hjerte og hjerne, kombinasjon av det.
I de fagfeltene der så er det det som er den beste kombinasjonen.
Du må være smart, og du må ha hjertet på riktig plass.

[SPEAKER_05]

Det er en fin note å avslutte på, tror jeg.
Da sier vi tusen takk til både Arnhild Skretting og Hanna Pedersen Hilde.
Tusen takk for at dere kom og fortalte.
Og forhåpentligvis at du som hørte på, fikk et innblikk i livet som
bistandsadvokat og advokatfullmektig, og ikke minst fått en introduksjon til
advokatfirmaet Skretting.
Takk for at du hørte på.
Vi prates.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[UNKNOWN_SPEAKER]

Hører du?